

De roeping van Simon en Andreas, en van Jakobus en Johannes

Markus 1:16-20

Inleiding

In Markus 1:16-20 lezen we over de roeping van de eerste discipelen. De schrijfstijl van Markus is kort en bondig. Markus stelt de Heer Jezus voor als de volmaakte Dienstknecht. Het sleutelvers in zijn evangelie is Markus 10:45: *'De Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn leven te geven tot een losprijs voor velen'*. Typerend is het woord 'terstond', dat als een rode draad door dit evangelie loopt. Een dienstknecht heeft geen tijd te verliezen. Van een dienstknecht wordt verwacht dat hij direct gehoorzaamt.

Nadat Johannes de Doper gevangengenomen was, kwam Jezus naar Galilea en predikte dat het koninkrijk der hemelen nabij was gekomen. Hij bracht dezelfde boodschap als Johannes (vgl. Matt. 3:1-2; 4:17). De wereld, onder leiding van de satan, kan predikers in de boeien slaan en doden, maar het woord van God is niet geboeid (2 Tim. 2:9). Er zijn altijd weer trouwe mensen die het stokje overnemen (2 Tim. 2:1-2). Op de grafsteen van de bekende opwekkingsprediker John Wesley staan de woorden gebeiteld: *'God begraaft wel Zijn arbeiders, maar Zijn werk zet Hij voort'*.

Gods werk moet doorgaan, hierbij willen wij kort stilstaan als wij het hebben over de roeping van de eerste vier discipelen.

De roeping van de eerste discipelen

'Toen Jezus langs de zee van Galilea liep, zag Hij Simon en Andreas, de broer van Simon, een net in de zee uitwerpen, want zij waren vissers. En Jezus zei tot hen: Kom achter Mij en Ik zal maken dat u vissers van mensen wordt'.

Simon en Andreas waren vissers van beroep. Terwijl zij bezig waren met hun werk, werden ze door de Heer Jezus geroepen om Hem te volgen, dus discipelen van Hem te worden. Jezus zag Simon en Andreas. Met één oogopslag ziet de Heer of iemand al dan niet geschikt is om een bepaalde dienst voor Hem te verrichten. Jezus was een Visser van mensen, Hij kwam om mensen van het eeuwig verderf te redden. Hij wist dat Hij evenals Zijn voorloper, Johannes de Doper, zou worden gedood. Zijn werk moest ook na Zijn dood worden voortgezet. Daarom roept Hij tot op vandaag de dag volgelingen die Zijn werk hier op aarde voortzetten: vissers die mensen uit de wereldzee trekken, opdat zij niet met de wereld veroordeeld worden en voor eeuwig verloren gaan.

Simon en Andreas waren bezig het net in de zee uit te werpen. Dit is ook kenmerkend voor hun dienst voor de Heer. Zij zijn vissers van mensen geworden. Toen Petrus op de Pinksterdag het net uitwierp, werden drieduizend zielen aan de gemeente toegevoegd (Hand. 2:41). En nog voordat Andreas formeel door de Heer werd geroepen, was hij al een visser van mensen, want hij leidde zijn broer Simon tot Jezus (Joh. 1:41-43). Na zijn roeping bracht hij een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen bij de Heer (Joh. 6:8-9). In Johannes 12 bracht hij, samen met Filippus, enkele Grieken bij de Heer. Het kenmerk van het leven van Andreas was dat hij mensen in contact met de Heer Jezus bracht. Mensen in contact brengen met Christus, daar gaat het om. Het verschil tussen Simon Petrus en zijn broer Andreas is, dat Petrus een werpnet gebruikte en Andreas een hengel.

Iedereen heeft zijn eigen taak en gave. De een gebruikt een hengel en de ander een net. In de dienst van de Heer is een Andreas net zo belangrijk als een Petrus. Als we merken dat we niet zo goed met het net overweg kunnen, laten we dan de hengel gebruiken. Wie weet slaan we een Petrus aan de haak?

'En terstond lieten zij hun netten achter en volgden Hem'.

Simon en Andreas waren uit het goede hout gesneden; *terstond* gehoorzaamden zij de Heer. Zij lieten hun netten achter en volgden Hem. Als iemand de roepstem van de Heer hoort, moet hij niet aarzelen. Toen Jezus op weg was naar Jeruzalem riep Hij twee mannen om Hem te volgen. De eerste zei: *'Heer, sta mij toe eerst mijn vader te gaan begraven'*. De tweede zei: *'Ik zal u volgen, Heer, maar sta mij toe eerst afscheid te nemen van hen die in mijn huis zijn'* (Luk. 9:59-62). Beiden wilden de Heer wel volgen, maar eerst moest er iets gebeuren dat in hun ogen zo belangrijk was dat het 'terstond' moest worden uitgesteld. Simon en Andreas hadden tegen de Heer kunnen zeggen: 'Wij zullen achter U komen, maar *eerst* moeten wij ons werk afmaken. Als wij klaar zijn met vissen zullen wij U volgen'. Als iemand door de Heer wordt geroepen, is er geen uitstel; zo iemand is nog niet geschikt in dienst van de Heer te treden.

Jakobus en Johannes

'En toen Hij iets verder was gegaan, zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes, terwijl dezen in het schip bezig waren hun netten te verstellen'.

De volgende twee mannen die door de Heer werden geroepen, waren Jakobus en zijn broer Johannes. Zij waren niet bezig het net in de zee uit te werpen, maar waren de netten aan het verstellen. Netten die gescheurd zijn, moeten worden gerepareerd. Als een net niet wordt gerepareerd, kunnen de vissen uit het net zwemmen. Het kenmerk van hún dienst was dus niet het vissen, maar het herstellen.

Het net spreekt van het evangelie dat in de wereldzee wordt uitgeworpen. Als er scheuren in het net zijn gekomen, moeten die worden gerepareerd. Een net met gaten is ondeugdelijk geworden. Het verstellen van de netten betekent geestelijk gezien dat men bezig is de 'gaten' in de boodschap te dichten. Gaten kunnen dwaalleringen zijn die het evangelie van God aantasten, en die moeten worden bestreden (vgl. o.a. Gal. 1:6-9). Met name Johannes kenmerkt zich in zijn brieven als een apologeet, een bestrijder van dwaalleer en een verdediger van de christelijke geloofsleer. Kort samengevat: Simon en Andreas openbaarden zich als evangelisten, zij waren vissers van mensen. En Jakobus en Johannes waren leraars, zij verdedigden de christelijke geloofsleer.

'En terstond riep Hij hen; en zij lieten hun vader Zebedeüs in het schip achter met de knechten en gingen weg, Hem achterna'.

Jakobus en Johannes reageerden direct op de roepstem van de Heer, evenals Simon en Andreas. Zij lieten hun vader Zebedeüs in het schip achter met de knechten en gingen weg, Hem achterna. Hun vader, het bedrijf en de knechten werden achtergelaten. Familie, collega's en de broodwinning: het werd allemaal achtergelaten om in dienst van de Heer Jezus te treden. 'Hem achterna', wil zeggen: hun oog gericht op Jezus (Hebr. 12:2). Alleen dit soort mensen kan de Heer in Zijn dienst gebruiken, want niemand die de hand aan de ploeg slaat en achterom kijkt, is geschikt voor het koninkrijk van God (Luk. 9:62).

Geschied of ongeschikt?

Er zijn veel christenen die menen dat ze geroepen zijn fulltime de Heer te dienen. Vol enthousiasme willen ze aan het werk. Maar zijn zij ook geschikt? Spurgeon schrijft hierover het volgende:

'Ik heb tien, twintig, honderd broeders ontmoet, die beweerden er zeker, volkomen zeker van te zijn dat zij geroepen werden tot het ambt – ze waren er helemaal zeker van omdat zij in elk ander beroep waren mislukt'. Iemand die zich zeker geroepen wist, kwam op een dag bij hem. Mijnheer, ik was op een advocatenkantoor, maar ik kon dat opgesloten zitten niet verdragen en me maar niet thuis voelen in de wetsteksten. De voorzienigheid versperde me de weg, want ik raakte mijn baan kwijt. En wat ging u toen doen? Wel mijnheer, ik werd genoodzaakt een kruidenierswinkel te beginnen. En lukte dat? Ik denk niet dat ik ooit voor de handel bestemd was, en de Heere scheen daar mijn weg geheel af te sluiten, want ik ging failliet en raakte in grote moeilijkheden. Nadien heb ik een agentschap van levensverzekeringen gehad en geprobeerd een school op te richten, en ook nog thee verkocht. Maar mijn pad is versperd en iets in mijn binnenste doet me gevoelen dat ik dominee behoor te worden. Gewoonlijk is dan mijn antwoord: 'Juist, u bent mislukt in al het andere en daarom denkt u dat de Heere u bijzondere gaven gegeven heeft voor Zijn dienst. Maar ik vrees dat u vergeet dat het ambt de allerbeste mannen nodig heeft, niet hen die niets anders kunnen'.¹

Simon, Andreas, Jakobus en Johannes waren met hun beroep bezig, toen de Heer hen riep om alles achter zich te laten. De les die we hieruit kunnen leren, is dat de Heer Jezus alleen mensen in Zijn dienst roept die trouw bevonden zijn in hun aardse verplichtingen (vgl. Luk. 16:10-12). Wij zijn niet allemaal ertoe geroepen

¹ C.H. Spurgeon, 'Pastorale adviezen', deel I, p. 50-51. Uitg. De Banier, Utrecht.

onze baan op te geven om volledig in de dienst van de Heer te gaan. Maar als iemand Zijn roepstem hoort, laat hij of zij niet aarzelen, maar terstond gehoor geven aan Zijn stem.

*'De oogst is wel groot,
maar de arbeiders zijn weinig;
smeeek dan de Heer van de oogst
dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstuurt'.*

(Matt. 9:37-38)

